

DOBRO JUTRO

Zjutraj, ko vstanem, oči si pomanem .

Na tleh so copati, ki mi šepetajo:

Pohiti , pohiti, ne smeš zamuditi.

Skočim čez stopnice, vse do kopalnice.

Na steni pa slika, ki me oponaša, včasih mežika,

krili z rokami in tudi z nogami.

Iščem krtačko, pasto, glavnik...

Ogledalo mi pravi: Saj si že šik.

Res se mudi mi, ura beži,

obleka v sobi pa se mi smeji.

Ne smem zamuditi, si rečem in že tečem.

Odprem vrata učilnice in slišim :

DOBRO JUTRO mladenka,

mi reče učiteljica Alenka.